

NIEUWSBRIEF REGENTESSEKERK

Omdat ook de drukkerij gesloten is in deze tijden van corona komt het aprilnummer van Regentessekerkblad uit in de vorm van een nieuwsbrief.

Normaal gesproken...

*Vanuit mijn beklemming riep ik: 'Eeuwige',
de Eeuwige antwoordde en gaf mij ruimte.*

– Psalm 118:5

Normaal gesproken zou ik komende zondag (29 maart) voorgaan, maar momenteel spreekt er weinig vanzelf. In ieder geval tot en met 6 april moeten we zoveel mogelijk binnen blijven en het zou maar zo kunnen dat de maatregelen de komende tijd nog verder aangescherpt of verlengd worden. Wanneer we als geloofsgemeenschap weer samen kunnen komen? We weten het op dit moment niet. Het is een vreemde tijd. Volgens mij is de Regentessekerk nog nooit zo lang dicht geweest, zelfs niet in de bezettingsjaren. Het is alsof de wereld even tot stilstand is gekomen. Hoe komen we de dagen, de weken door?

In deze tijd kan het Bijbelboek van de Psalmen troostend zijn. Het menselijke gevoelsleven wordt in de Bijbel nauwelijks ergens anders zo diep gepeild als in de Psalmen. Van woede tot euforie, van vertwijfel tot een rotsvast vertrouwen: in de poëzie van de Psalmen komt het allemaal langs. Het psalmvers dat ik voor deze meditatie heb gekozen spreekt over het gevoel van beklemming. Bijna iedereen zal momenteel dit gevoel wel herkennen. We hebben op verschillende manieren met beklemming te maken. Aan de ene kant zijn we beklemd in onze bewegingsvrijheid. Even op bezoek gaan bij iemand of een uitstapje maken zit er niet in. We leven nu vooral binnenshuis. Aan de andere kant voelen velen zich nu ook geestelijk beklemd. De onzekerheid waarin we zitten, de ongrijpbaarheid van het virus, de sociale afzondering: dat gaat niet in de koude kleren zitten. De fysieke beklemming kunnen we nu helaas moeilijk voorkomen, maar er zijn wel manieren om de psychische beklemming proberen te verminderen. Net als de psalmdichter zullen we onze aandacht daarvoor naar buiten moeten keren en niet naar binnen.

Wie zich zorgen maakt en zich naar binnen keert, begint te piekeren en te malen. Daarmee raak je alleen maar meer bekneld. Om innerlijke ruimte te vinden is het goed je juist op de wereld buiten je hoofd richten. Al besef ik: dat is makkelijker gezegd dan gedaan. En één pasklaar recept voor h^oe je dat doet heb ik niet. De psalmdichter doet het door zich te wenden tot de Eeuwige. Daar kan de psalmdichter de zorgen kwijt, wat nieuwe ruimte schept. Door te bidden, mediteren of bijbellezen kun je weer op adem komen. Maar er zijn ook 'aardsere' manieren om ruimte te vinden, bijvoorbeeld schilderen, puzzelen, films kijken, lachen, zingen. Of voor wie om een praatje verlegen zit: pak de telefoon en bel iemand, bel mij. In ieder geval: blijf ruimte zoeken, hoe dan ook.

Tot slot wens ik iedereen voor de komende tijd alle goeds en Gods zegen toe. Zorg goed voor uzelf, houd oog voor elkaar en graag snel weer tot ziens.

ds. Klaas Douwes

Uit het VVR bestuur

Zo te zien hebben we een hele lange herfst gehad met veel regen en ook storm en hebben we de winter een beetje overgeslagen. Nu de lente is aangebroken zien wij van alles weer ontluiken. Zo zien we dat de natuur haar eigen regels heeft. Maar tegelijkertijd voelen we ons overvallen door het Corona-virus. China leek eerst zo ver weg...

Door de algemene richtlijn hoe om te gaan met deze epidemie hebben wij binnen de Regentessekerk ook maatregelen genomen. Zo zal u gemerkt hebben dat er voorlopig geen kerkdiensten worden gehouden tot en met zondag 29 maart. Zo hoeft Klaas ook niet voor ons op pad. In deze omstandigheid is het belangrijk de website van de kerk te bekijken. Als u geen computer heeft, raad ik u aan even iemand van het bestuur te bellen. Ondertussen is er ook geen jaarvergadering gehouden.

Maar we kijken ook verder vooruit en de voorbereidingen voor Pasen gaan gewoon door. Zoals u weet is er op 20 september een feestelijke dienst, die de vorm van een regionale dienst zal krijgen. Op deze zondag zal er ook stil gestaan worden bij het 140-jarig bestaan van de NPB Apeldoorn.

Recent is er weer een prettig overleg geweest met de Doopsgezinden. De ontmoetingsdienst op zondag 27 september zal gezamenlijk worden voorbereid en in de Doopsgezinde kerk worden gehouden.

Laten wij vooral positief blijven en nuchter nadenken. Bezoeken worden nu afgeraden, maar een telefoongesprek kan al zoveel goed doen!

Dan wens ik de zieken heel veel sterkte toe en hopelijk beterschap.
Een hartelijke groet van

Diana Bosveld

Diaconie in de Regentessekerk

In maart en april collecteren we voor *Stichting St Luke's Hospital in Malawi.*

De stichting helpt het St. Luke's en het St. Martin's ziekenhuis in Malawi. Ze ondersteunen vooral met aankopen van medicijnen en medische benodigdheden, en een enkele keer met andere hulp. Het bestuur is deels zelf werkzaam geweest in St. Luke's en onderhoudt frequente contacten met de mensen in Malawi. Zodoende weten ze goed wat er speelt en waaraan behoefte is en kunnen ze doelgericht ondersteuning bieden.

Helaas is vanwege het Corona-virus de kerk deze weken gesloten en wordt er niet gecollecteerd. Als u de stichting een warm hart toedraagt, kunt u ook een gift overmaken op bankrekening: NL16 INGB 0001 1221 19 t.n.v. Stichting Regentessekerk te Apeldoorn, vermeld hierbij diaconie Regentessekerk St. Luke's Hospital

In de maanden mei en juni wordt er geïncasseerd voor de WHOE.

(Werkgroep Hulptransporten Oost-Europa)

De stichting heeft tot doel het bieden van hulp en ondersteuning aan hulpbehoevende mensen in Oost-Europa.

Door giften van particulieren en de kofferbakverkopen tracht de stichting haar doel te verwezenlijken: het verzamelen van goederen en geld in Nederland en het jaarlijks uitvoeren van hulptransporten naar Oost-Europa.

De diaconiehoek

Ik wil nog eens de aandacht vestigen op de inzameling van producten voor de Voedselbank.

Houdbare kruidenierswaren zoals: groente of fruit in blik of pot, zilvervlies- of meergranen rijst, volkorenpasta en pastasaus, bruine-, witte-, of kidneybonen etc. zijn van harte welkom. Deze producten zijn een goede aanvulling in de voedselpakketten.

Voor en achterin de kerk staan manden om het in te doen.

Magda van der Ploeg

Enkele gedachten bij het overlijden van Jan Beek

Zoals gebruikelijk namen Jan Beek en ik begin dit jaar afscheid van elkaar op de drempel van zijn voordeur en voortuin. In de rust van de natuur om ons heen zei Jan: 'je hoeft niet over mij te schrijven', om even later toe te voegen: 'behalve dan misschien over mijn muziek.' En dat maakt het een beetje lastig voor mij.

Het gevoel dat dit wel mijn laatste bezoek als zijn contactlid aan hem geweest kon zijn werd op 2 maart j.l. werkelijkheid. Hij overleed op 93-jarige leeftijd.

Voor veel van onze oudere leden zijn er veel herinneringen. De naam van Jan Beek is voor hen onlosmakelijk verbonden met de naam van Mineke, zijn vrouw. Voor enkelen gaat de herinnering misschien nog terug naar de tijd vóór de Remonstrantse Kring, die in oktober 1963 werd opgericht. Vóór die tijd waren er de actieve 'Remonstranten in de Verstrooiing'. In 1972 werd de oprichting van de Remonstrantse Gemeente feestelijk gevierd.

Mineke was erg actief betrokken bij de vroege kinderkring en was tot haar overlijden in januari 2001 centraal contactlid. Uit onze eerste jaren herinner ik me ook het 'Thomasvaer en Pieterneel' optreden van Jan en Mineke samen.

Voor Henk en mij komt de eerste herinnering aan Jan boven als wij terugdenken aan onze kennismaking met de Remonstranten omstreeks 1975. Het kerstontbijt in de achterzaal, gevolgd door de kerstdienst in de kerk. Plotseling was er de verrassing van de prachtige zuivere klanken van de door Jan bespeelde dwarsfluit vanaf het balkon achter ons, neerdalend op de gemeente. En zo konden wij vaak van zijn spel genieten.

De muziek, dat is het beeld waarmee Jan zich sterk verbonden voelde. Zijn muziek. De eenvoudige kaart met alleen de G-sleutel en zijn naam op het voorblad, en de prachtig herkenbare foto van Jan met zijn dwarsfluit op de binnenzijde van het overlijdensbericht, zo wil hij graag herinnerd worden.

Daarnaast was Jan ook een zeer veelzijdig mens, met veel prachtige verhalen. Samen stonden Jan en Mineke heel krachtig in de samenleving met aandacht, liefde en zorg voor de natuur én voor de mensen om hen heen. Daarop wilde hij niet de aandacht vestigen.

Maar wie hen gekend heeft, heeft zijn of haar eigen herinneringen...

Ik hoop hiermee het beeld van Jan weergegeven te hebben, zoals hij dat gewild zou hebben en dat hij in onze herinnering zal voortleven.

Karina Barkhof

In memoriam Lies Frens

Op donderdag 12 maart overleed op de leeftijd van 88 jaar Lies Frens. Zij kwam in aanraking met de remonstranten via haar grootouders van moeders kant. Deze grootouders zijn zowel voor Lies als voor haar zus, Zus, heel belangrijk geweest. Alle goede en positieve herinneringen die zij aan haar jeugd hadden waren met deze grootouders verbonden. Het lot heeft harde klappen uitgedeeld in het leven van Lies en Zus en de krachtigste slag bracht het hen toe in hun jeugd. Een van de gevolgen ervan was dat er een einde kwam aan de droom van Lies om het garagebedrijf van de familie voort te zetten. Lies was verzot op auto's. Lies heeft zich erin geschikt en zij heeft dat vaker in haar leven moeten doen. Zij voelde zich aangetrokken tot de filosofie van de Stoïcijnen, die in hun leven ernaar streefden zich niet van de wijs te laten brengen door krachtige emoties die ons onrustig en ongelukkig maken. We hebben als mensen misschien niet veel in de hand, zeiden zij maar in ieder geval altijd wel de wijze waarop we ons opstellen tegenover wat ons overkomt. Soms betekende dit, zeiden ze, dat je je maar beter kon schikken in wat je overkwam. Lies omarmde die gedachte en ze had het vaak over 'gelatenheid'. Het lukte Lies niet altijd een houding van gelatenheid te praktiseren. Ze had immers een krachtig temperament en ze kon zich niet altijd schikken in de slagen van het lot. Evenmin lukte het haar altijd om als ze in haar beleving gekwetst werd door wat mensen zeiden, daar met een stoïcijnse onverstoorbaarheid tegenover te staan.

Lies hield van dieren en ze ging graag met de auto erop uit naar plaatsen waar zij waren. Het leven beschouwde zij als een heilige zaak en het leven moest volgens haar ten einde toe geleefd worden. Ze was ervan overtuigd dat de dood een poort was die toegang gaf tot een andere dimensie. Ze onderging haar naderende dood dan ook niet gelaten: ze was, zo zei ze de laatste keer dat ik haar sprak, heel nieuwsgierig.

Foeke Knoppers

Van de ledenadministratie Remonstrantse Gemeente Apeldoorn:

Jan Marius Beek, overleed op 2 maart 2020 te Apeldoorn op 93-jarige leeftijd.

Lijsje Grietje Frens overleed op 12 maart 2020 te Apeldoorn op 88 jarige leeftijd.